

Nr 130.

Godkänd av första kammaren den 2 maj 1919.

Godkänd av andra kammaren den 2 maj 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående åvägabringande av utredning och förslag beträffande statsunderstöd åt den svenska manskörsången.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 1).

(Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 9).

Till Konungen.

Inom riksdagen ha väckts motioner därom att utredning måtte komma till stånd, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas den svenska manskörsången — länssångarförbunden — med uppgift att bland folket vidmakthålla intresset för manskörsång samt kärleken till sången.

I den ordning, 46 § riksdagsordningen föreskriver, har andra kammarens femte tillfälliga utskott inhämtat yttrande uti den genom motionerna väckta frågan från musikaliska akademien, vilket yttrande finnes avtryckt såsom bilaga till nämnda utskotts utlåtande i ärendet.

Enligt riksdagens mening är det otvivelaktigt nr skilda synpunkter av stor betydelse, att god musik och sång göras lätt tillgängliga för en större allmänhet. Såsom av motionärerna framhållits, hava ock statsmakterna visat sig behjärta detta. År 1912 och sedermera varje år har riksdagen anvisat medel för understödande av vissa föreningar i landsorten, som utöva instrumental musik, och år 1918 hos Eders Kungl. Maj:t gjort framställning om åvägbringande av utredning rörande statsunderstöd åt s. k. hembygds-körer.

Jämväl nu förevarande motioner ifrågasätta understöd av statsmedel för främjande av sångkonstens odling ute bland folket. Till syftemålet är således motionärernas ifrågavarande förslag överensstämmande med riksdagens sist berörda framställning men avser en utvidgning av densamma.

Den svenska kvartettsången torde med samma rätt som hembygdskörerna kunna påräkna statsmakternas bevågenhet och stöd. Målet för dessa båda sångarrörelser är i stort sett detsamma. Båda äro ägnade att väcka och främja idealism och sund livsglädje, att motverka nöjen av mindre god art och att samla män från skilda klasser kring gemensamma uppgifter och mål. Förverkligandet av motionärernas önskemål skulle innebära, att nya frivilliga krafter, verkande i sådan riktning, komme att insättas.

Riksdagen får alltså i likhet med motionärerna förorda, att understöd av statsmedel i lämplig omfattning beredes den ifrågavarande sångarverksamheten.

Om statsbidrag kommer att för ändamålet anvisas, torde emellertid nödiga garantier böra skapas för att ett dylikt bidrag väl användes. Vissa betingelser böra därför uppställas för statsbidrags erhållande och jämväl kontroll över de statsunderstödda körernas verksamhet i någon form anordnas.

Riksdagen vill till sist med hänsyn till det nära sambandet mellan nu förevarande motioner och det i riksdagens ovannämnda framställning avhandlade ämne uttala önskvärdheten av att berörda båda frågor bliva föremål för utredning i ett sammanhang.

På grund härav och med hänsyn till vad musikaliska akademien anfört i sitt ovanberörda yttrande får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas den svenska

manskörsången med uppgift att bland folket vidmakthålla intresset för manskörsång samt kärleken till sången, samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan komma att föranleda.

Stockholm den 2 maj 1919.

Med undersätlig vördnad.
